

Der foreligger nu en meget ambitiøs handlingsplan, som skal gennemføres inden for de nærmeste 5 år. Justitsministeren har i sin redegørelse berørt mange af områderne, og jeg skal blot understrege et par af dem.

Flygtninge- og indvandrerpolitikken må i langt højere grad styrkes, dels ved at flygtninge og indvandrere sikres en række minimumsrettigheder i alle EU-lande, og dels ved at EU-landene i fællesskab løser problemerne, herunder de økonomiske, bl.a. når der er tale om massetilstrømning af flygtninge, midlertidigt fordrevne, og det gælder også omkring integration, repatriering, tilbagesendelse.

Med hensyn til civile sager, herunder familieretlige, f.eks. dem, der unddrager sig samkvem ved at flytte eller flygte til et andet land, det skal der tages hånd om. Udlevering af personer til retsforfølgning eller straf skal også kunne lade sig gøre ved EU-regler, således at man får en hurtigere sagsbehandling.

Med hensyn til det strafferetlige skal det også sikres, at forbrydere ikke begynder at shoppe mellem landene for at begå deres forbrydelser dér, hvor straffen er mindst og de måske slipper billigst muligt og hurtigst muligt fra det.

Miljøkriminalitet er et område, hvor dansk initiativ har vist sig at være godt, og der kommer givet også gode ting ud af indsatsen på disse områder. Vi anser det for vigtigt, at vi får mange af disse regler på plads, inden de øst- og centraleuropæiske lande optages i EU. Der skal indføres mange regler, før det kan lade sig gøre på det retlige område.

Med hensyn til det danske forbehold er det vores opfattelse, at det skal respekteres. Vi vil præge arbejdet, men vi – det vil sige Folketinget – skal i hvert enkelt tilfælde, som de andre EU-lande måtte blive enige om, derefter tage stilling til, om vi vil tilslutte os.

Politisk og juridisk bliver det naturligvis problematisk og til dels tidkrævende, men vi er overbevist om, at Danmark vil tilslutte sig om ikke alle de nye regler, så dog langt de fleste. Men det kan kun fremtiden vise.

Jeg vil ikke undlade at udtrykke beklagelse over, at det på det retlige område er lykkedes de fem nordiske lande at finde tre forskellige løsninger. Norge og Island er ikke medlemmer af EU og derfor uden for Europol, men har dog fået en aftale om Schengen, bl.a. om pasfrihed og omkring ydre og indre grænser. Danmark er med, men med forbehold for det retlige samarbejde. Sverige og Finland er fuldt med i EU's

retlige samarbejde. Det er ærgerligt, men forhåbentlig vil de nordiske lande i praksis fortsat have nogenlunde samme politik på det retlige område, selv om vores indflydelse på beslutningerne i EU til dels må varetages af Sverige og Finland.

Det er den socialdemokratiske gruppes opfattelse, at vi får resultater på disse områder, herunder fra den handlingsplan, der foreligger, og at vi tror på, at vi vil tilnærme os en situation, hvor vi har et område i Europa, hvor frihed, sikkerhed og retfærdighed er i højsædet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu erkender så Socialdemokratiet i modsætning til, hvad man sagde op til folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten, at der vil opstå situationer, der vil være juridisk problematiske.

Det havde unægtelig tjent Socialdemokratiet til ære, hvis man havde sagt det til befolkningen, inden vi skulle stemme sidste år ved folkeafstemningen. Men nu står vi altså i problemerne, og nu er man nået så langt ned i dem, at man er nødt til at erkende det.

Så vil jeg godt spørge: Hvordan vil man så løse det? Ja, Venstre har sin løsning. De vil op hæve undtagelsen. Men jeg synes ikke, hr. Kaalund løftede meget af sløret, bortset fra at han sagde, at der ville opstå juridisk problematiske situationer.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Socialdemokratiets ordfører: Hvad vil man f.eks. gøre, når Eurodac overføres til det overnationale område? Man vil jo meget gerne være med i dette fingeraftryksregister. Det fik jeg indtryk af efter justitsministerens tale. Men man kan jo ikke være med, eftersom det bliver overnationalt. Hvad vil Socialdemokratiet så gøre?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Til hr. Keld Albrechtsen kan jeg sige, at fordi opgaver er problematiske og kræver en indsats, så behøver de ikke at være uløselige, og vi tror, vi vil finde løsninger på en lang række af de områder. Proceduren for os er i sagens natur mere besværlig, end hvis vi havde været direkte med i arbejdet. Det er helt oplagt. Men vi tror på, at vi kan løse opgaverne. Der bliver selvfølgelig i nogle tilfælde tale om rimeligt hårdt arbejde i Justitsministeriet og andre steder for at tilrettelægge disse ting her.